

สบาย...ก็ไม่วายสะพรั่ง

อาทิตย์ ติ่มวอล
ฝ่ายสำนักพิมพ์ อ.ส.ท.

สวัสดิ์ เพื่อนๆ ชาว TPA News ทุกคนครับ คอลัมน์ Small Talk ในฉบับนี้จะพาทุกท่านไปชิลล์กัน เพราะบทความหลาย ๆ ครั้งที่ผ่านมาส่วนมากจะพาไปสมบุกสมบันกันตลอดใช้ไหมครับ เรามาเปลี่ยนบรรยากาศกันบ้างดีกว่า แต่ยังคงเวียนว่ายตายเกิดอยู่ที่ประเทศญี่ปุ่นเช่นเคย เป็นประเทศที่มีอะไรให้พูดถึงได้ตลอดจริง ๆ เอาละ เราจะมาผ่อนคลายสบายอารมณ์ไปกับการแช่น้ำร้อนกันจ้า

ก่อนจะเข้าเรื่องขออนุญาตก่อน เรามาเคลียร์สมองกันสักนิด คือที่ญี่ปุ่นนี่จะมีการแช่น้ำร้อนอยู่ 2 แบบ ซึ่งเอาเข้าจริงมันก็แทบจะแยกกันไม่ออกเท่าไร (สารภาพว่าปัจจุบันก็ยังไม่มีมันใจ...) แบบแรกที่เป็นที่เลื่องชื่อของญี่ปุ่นเลยคือ **"ออนเซน"** เป็นการแช่ตัวในบ่อน้ำร้อนอันมีส่วนผสมของแร่ธาตุจากน้ำในธรรมชาติในบรรยากาศสบาย ๆ ท่ามกลางป่าเขาลำเนาไพรก็มี เป็นห้องปิดส่วนตัว ๆ ก็มี แบบเดี่ยว แบบหมู่ แบบคู่ผสม โอ๊ย มีหมด แล้วแต่จะเลือกเลยครับ กับอีกแบบคือ **"เซนโต"** จริง ๆ แล้วเซนโตมันคือ ห้องอาบน้ำสาธารณะ เข้าใจคอนเซ็ปต์ของคำว่าสาธารณะใช่ไหมครับ ไม่ต้องทวนซ้ำนะ...จุดประสงค์คือ เอาไว้อาบน้ำ และจะมีบ่อน้ำร้อนขนาดกลาง ๆ ไว้แช่ส่วนตัวหลังจากอาบน้ำเสร็จเพื่อเป็นการผ่อนคลายความเมื่อยล้าได้ ทั้ง 2 แบบนี้แทบจะเหมือนกันในทางกายภาพ เพราะออนเซนก็จะมีส่วนที่ทำให้ความสะอาดร่างกายก่อนลงแช่เหมือนกัน หน้าตาก็น่าจะเหมือน ๆ กันทุกกระเบียดนิ้ว สถานบริการเซนโตที่ใหญ่หน่อยก็แทบไม่ต่างจากออนเซนเลย ทำให้หลายคนที่ใช้บริการเซนโตมันไปไกลกว่าได้แช่ออนเซน กลับมาก็ค่อยไปสามบ้านแปดบ้าน

แต่นั้นไม่ใช่ประเด็น...เราขอตั้งชื่อเรื่องที่จะเล่าต่อไปนี้ว่า **"ความออนเซน"** ทุกคนที่ไปญี่ปุ่นอยากแช่ออนเซน และทุกคนที่อยากแช่ล้วนมีความกังวลเรื่องกฎระเบียบการใช้ออนเซนกันทั้งนั้น ความกังวลหลักๆ อยู่ที่ **คุณต้องเปลือยกายหมดจดเพื่อใช้บริการ** ซึ่งเป็นวัฒนธรรมที่คนไทยอย่างเราไม่คุ้นเคย เราไม่ชินกับการเผยของสงวนจุดซ่อนเร้น ผิวกายได้ร่มผ้า ฯลฯ ต่อหน้าธารกำนัล มันไม่ชินใจ ไม่รู้จักกันก็เถอะ แต่มันใช่เรื่องใหม่ที่ต้องอลังการขนาดนั้น...นี่ยังจำครั้งแรกที่เคยใช้บริการเซนโตในที่พัคดีดี ที่พักแห่งนั้นไม่มีห้องน้ำแบบตะวันตก เรื่องที่จะอาบน้ำร้องเพลงได้ฝึกบัวทำเอมวีนี้ลืมไปได้เลย คุณใจร้ายกับดาวมาก แต่นับว่าโชคยังเข้าข้างนักเปลือยมือใหม่ เพราะเวลาที่ไปอาบน้ำเป็นเวลาที่น่าทึ่งที่ยังมีคนอื่นยังไม่กลับมาก่อน เซนโตทั้งห้องจึงเป็นของเรา แต่ก็เถอะ จังหวะที่ต้องแก้ผ้าเดินเข้าไป

ในส่วนอาบน้ำก็ยังแอบระแวงๆ (คือมันแบ่งสัดส่วนกันอะนะ) วันแรกเราทำได้แต่วันอื่นๆ มันมีคนอื่นเข้ามาจ้า มันอดไม่ได้ที่จะสะดุ้งเวลามีคนเปิดประตูเข้ามาช่วยอาบน้ำร่วมกับเราในสภาพเปลือยเปล่านั้นนา แต่ก็เถอะ เอาหูไปนาเอาตาไปไร่ คุณมีผมก็มี ไม่แคร์เวิลด์ (จริงๆ แคร์มาก ไม่กล้าหันไปมองเลยละ) ประสบการณ์ก็สั่งสมมาเรื่อยๆ พัฒนาวิถีสวนมาเป็นการแช่ออนเซน ความแรงอยู่ที่ เป็นออนเซนส่วนตัวจ้า จังหวะแช่ได้ เก๋สุด แต่ก็ยังไม่วายต้องแช่กับเพื่อน...ขึ้นชื่อมนุษย์ที่เรียกว่าเพื่อน มันก็จะทำอะไรขึ้นมามันก็ได้ ความเกร็ง และระแวง จึงเกิดขึ้น แต่เหมือน ญ เวลานั้นต่างคนต่างรู้หน้าที่ ทุกคนทำท่าเหมือนเป็นเรื่องธรรมดา แต่ก็มีนัยของความไม่พยายาม "มอง" กัน จนทำให้ประหม่า จังหวะวัดใจมันอยู่ตอนที่คุณกำลังจะนำร่างลงไปแช่นั่นแหละ จุดนั้นสะพรั่งที่สุดแล้ว เพราะผ้าชิ้นน้อยผืนสุดท้ายของคุณมันไม่สามารถลงไปแช่ในน้ำกับคุณได้ เขินก็เขิน อายก็อาย แต่มันจำเป็น ต่างคนต่างใช้วิธีไม่สนใจ คอยชิงเข้ากันไปเรื่อยๆ และในวันต่อๆ มาเราเริ่มมีอาชีพมากขึ้น ความเขินเริ่มลดลง ยอมรับว่าเราทำได้ ญ จุดนั้น

เหมือนจะไร้สาระนะครับ แต่เอาจริงๆ มันเป็นปัญหาระดับชาติเลยนะ เพราะของของเรา เขาก็เขินเราก็อายไป เราไม่เขิน เราต้องการความมั่นใจว่าไม่มีใครสนใจเราจริงๆ อายากบอกเลยนะครับว่า ไม่มีคนสนใจหรอก สิ่งที่อยู่ในหัวเป็นสิ่งที่เราสร้างขึ้นมาล้วนๆ เรื่องอายมันคงช่วยไม่ได้ แต่พอลงไปแช่แล้วมันคือดีมาก มันร้อน ญ แรกแรก ร้อนเหมือนซ้อมตกรถลงกระทะทองแดง แต่พอผ่านไปไม่ถึงนาที คุณจะโหยหามัน พุดเลย ของแบบนี้ไม่ยากให้เขื่อนะครับ ต้องลองเอง

Small Tips

ออนเซน (温泉) และ เซนโต (銭湯) มีระเบียบการใช้บริการที่เคร่งครัดคล้ายกัน หลักๆ คือ ห้ามใส่เครื่องนุ่งห่มลงไป เพราะน้ำมันจะสกปรกไป ผ้าผืนสุดท้ายที่เราติดมือมานี่จุ่มน้ำเช็ดหน้าได้เบาๆ เสร็จแล้วก็พาดปาพาดหัวไปซะ และที่สำคัญ ห้ามว่ายน้ำหรือเล่นน้ำกันประหนึ่งอยู่สวนสยาม เป็นการเสียมารยาท และรบกวนผู้ใช้บริการท่านอื่นอย่างสุดขีด และอย่ามั่นใจว่ากายท่านบริสุทธิ์ผุดผ่อง จงล้างเนื้อล้างตัวก่อนลงแช่ทุกครั้งด้วย (มันช่วยปรับอุณหภูมิก่อนไปผวกกับน้ำร้อนได้นะ)